

Kik a kolozsvári hóstátiak?

Magát a Hóstát szót is különféleképpen értelmezték a Kolozsvár leírásával foglalkozó szerzők: volt, aki a német **Hochstadt**, volt, aki a **Vorstadt** szóból eredeztette, míg nyelvészeink tisztázták, hogy a „**Hofstat**” nagy területen használatos nyelvjárási szó. Olyan telket jelöl, amelyen lakóház és major (állattartó gazdaság) áll illetve állhat. A középkori Magyarország és Erdély több városában használták a szót 'külső városrész, külváros' értelemben: kolozsvári és gyulafehérvári Hóstát, egri hóstya, kassai hóstát stb.

Lássuk tehát, hogy kiket is nevezhetünk kolozsvári hóstátiaknak? **Kolozsvár kelet, délkelet, északkelet és északnyugat felé eső külvárosainak mezőgazdálkodással és kertészettel foglalkozó azon lakosai a hóstátiak, akik legalább ünnepeken felvették a hagyományos „földész” viseletet.**

Eredetük szerint Erdély és az Alföld különböző tájairól települtek ide az évszázadok folyamán. Egyrészt a város védelmet nyújtott nekik, másrészt így a kolozsvári piacok tözsomszédságába kerültek. A hagyomány szerint Bocskai István hajdúinak egy részét Kolozsvár külvárosába telepítette le, s e hadi telepes nép tekinthető a hóstátiak őseinek.

Kik a kolozsvári hóstátiak?

Írta: Kürtössy Péter

2011. május 04. szerda, 08:20 - Módosítás: 2011. június 30. csütörtök, 09:05

A századfordulótól kezdve máig egyre csökkent a földész családok lélekszáma, melynek elsődleges oka egyre szűkülő életterük volt. A város északi és keleti irányban terjeszkedett, leginkább a vasútvonal mentén. Lassan kialakult Kolozsvár ipari övezete, amely mind az egykori termőföldekre települt. A belterületen lévő telkek is mind beépültek. Ezért kezdődött meg a hóstátiak lassú kiköltözése földjeik közelébe. Nem tervszerű áttelepülésről van tehát szó, hanem a körülmények diktálta lassú elszivárgástól.

Míg a kolozsvári piacokat a mai hóstátiak szinte kizárólag zöldséggel látják el, régebben számottevő volt a piacokra szállított búza és kukorica mennyisége is. Állattartásban leginkább szarvasmarhával foglalkoztak, Kolozsvár jelentős részét ők látták el tejjel. Még az 1950-es években is lehetett tejeskannát a fején egyensúlyozó hóstáti lányt látni a város utcáin.

Ma már elenyésző a hóstátiak száma, pedig egykor a kolozsvári „kétágú” templom és a hídelvei templom gyülekezetét jórészt ők adták, s olyan jelentős egyesületeik voltak, mint az **Erdélyi Magyar Gazdasági Egylet**

és a

Kalandos Társaság

nevű temetkezési egyletek. A hóstátiak közül sokan a házsongárdi temetőben nyugszanak, érdemes megnézni sírköveiket, melyen mindig jelezték földész mivoltukat. (Egri László: Kik a hóstátiak? In: Művelődés évkönyv 1979. 67-74.)

